

[Pelle Voigt]

ge budgetterne efter de regler, som boligministeriet har bestemt i økonomicirkulæret. Og så tror man, at man har gjort et fremskridt på beboerdemokratiets område. Det er pap, det er flasker, og det er ikke noget værd«.

Jeg synes, man kan sige, at den diskussion, vi har haft her, i enhver henseende har været overordentlig gavnlig og nyttig, og hvis de hovedintentioner, som ligger i boligministerens forslag, bliver ført ud i livet, vil det være til stor nytte for det almennyttige byggeri og give det øgede muligheder i fremtiden.

Denne ros og denne positive holdning gælder også de regler, som boligministeren fremlægger vedrørende den fremtidige økonomiske sikkerhed i selskaberne. Jeg synes, at de løsninger, man er nået frem til i udvalget, og de løsninger, man peger på med medvirken fra Boligselskabernes Landsbygefond, er positive og ser meget rimelige ud.

En ting vil vi gerne i udvalget arbejde for i denne forbindelse. Det er, at beboerne, at lejerne direkte får lejlighed til at følge den økonomiske udvikling i deres selskab. Det skal ikke blot gælde afdelingsbestyrelser og de folk, der sidder i selskabsbestyrelserne. Vi tror, at mange af de ulykker, som er sket i den almennyttige sektor, og som man nu kan se en mulighed for at undgå ved hjælp af en række af de ting, boligministeren foreslår her, kunne have været undgået, hvis beboerne øjeblikkelig var blevet gjort opmærksom på, hvad det var, der var ved at ske, f.eks. ved at have direkte adgang til revisionsprotokollater om deres afdelingers og deres selskabs økonomi. Det er en ekstra sikkerhed, som vi godt kunne tænke os indført i forslaget.

Vi er mere forbeholdne, men ikke ganske afvisende over for den del af boligministerens forslag, som handler om tilskud til ombygninger. Vi synes, at det er et vanskeligt problem, som vi skal diskutere meget nøje i boligudvalget. Det er indlysende, at der mange steder er behov for væsentlige ombygninger, ikke mindst af miljømæssige grunde, men på en eller anden måde er det svært at frigøre sig for den fornemmelse, at det kan vise sig at være en lille smule kortsigtet at omdanne store, velfungerende almennyttige lejligheder til mindre enheder, hvis anvendelse i det længere fremtidsperspektiv vil egentlig ved meget lidt om nu. Men vi vil gerne have diskuteret disse ting grundigt i boligud-

valget og vil gerne medvirke til, at der kommer en god løsning på disse ting.

Det kan næppe overraske ministeren, at SF ikke er begejstret, for nu at sige det meget mildt, for, at man foretager en yderligere reduktion af den almennyttige kvota. Jeg kan se på ministeren, at det ikke er nogen lamvende overraskelse for ham. Vi synes, det er en utrolig dårlig idé. Vi troede faktisk, at man efterhånden havde skåret så langt, som man i anstændighedens navn kunne, og at man endda har skåret lidt dybere, end man i anstændighedens navn burde. Men det lader til, at det fortsat er et fast element i regeringens boligpolitik, at når den foretager sig noget, så skal der samtidig skæres ned på den almennyttige kvota.

Derimod ser vi med noget større letsind på nedskæringen af kvoten for private andelsboliger, det kan vel heller ikke komme bag på nogen, ligesom vi naturligvis er glade for, at boligministeren ikke vil røre ved ungdomsboligkvoten.

Ændringerne af finansieringsformerne har vi meget svært ved at se det hensigtsmæssige og fornuftige i, for nu at sige det mildt.

Hvis man først ser på ændringerne af finansieringsformerne for ungdomsboligbyggeriet, så har tidligere ordførere allerede været inde på, at det, man laver her, ikke har nogen positiv virkning på de offentlige udgifter på længere sigt. Det bliver tværtimod, hvad jeg tror hr. Kaj Poulsen var inde på, dyrere i det lange løb at foretage denne omlægning, og egentlig virker den på os lidt Ebberød Bank-agtig. Vi vil meget gerne have ministerens forklaring på det. Umiddelbart kan jeg kun forestille mig én forklaring, og det er, at man ønsker at få det til at se ud, som om der er sket en besparelse og en forbedring af statsbudgettet. Det eneste, man gør, er i virkeligheden, at man skubber udgifterne foran sig med det til følge, at man på længere sigt kommer til at betale mere.

Det synes vi ikke er nogen god idé, ligesom vi generelt ikke er tilhængere af den såkaldte besparesesteknik, regeringen betjener sig af, når den forsøger at vælte udgifter, der hidtil har været afholdt af staten, over på kommunerne. Det sparer samfundet som sådant og skatteyderne ikke noget som helst ved, men det ser vel også på statsbudgettet ud som en besparelse. Vi har aldrig forstået filosofien i det, ligesom vi generelt ofte kan